

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Αγίων Ἀββάδων. Ἀπόδοσις τῶν Αγίων Θεοφανείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ίστῳ μεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

‘**Ηχος β'** Ιωάννου Μοναχοῦ

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ιδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τὴν ψυχήν, καὶ τρέμει τὴν χειρί, δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοίς, Ὡδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ω ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί. (Δίς)

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τὴ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθενηνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος δὲν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί. (Δίς)

Τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἰδει περιστερὰς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλῖνας οὐρανούς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστούργῳ. Τὶ μοὶ ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμὲ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ω ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι, ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν, σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῇς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς, διὸ βιώμεν σοί. Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν...

‘**Ο αὐτὸς Βύζαντος**

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

‘**Ηχος πλ. β' Άνατολίου**

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ιδὼν σὲ ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός. Τὶ πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σὲ βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτο φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἅγιου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ο ἐπιφανεῖς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘**Ο αὐτὸς**

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὄπισω,

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερούβιμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ, ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ' ᾧ οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἰνεσίν σου λέγοντες. ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘**Ο αὐτὸς**

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὄπισω;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔχθρου, καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος τῷ γένει τῶν ἄνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὕχος πλ. δ'

Θεοφάνους τὸν ἐκ Παρθένου Ἡλιον, βλέπων ὃ ἐκ στεῖρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρά, ἐβόα πρὸς αὐτόν. Σὺ μὲ ἀγίασον Δέσποτα τὴ θεία Ἐπιφανεία σου.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὄνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυτις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΠΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογία

Κάθισμα Ὅχος γ' Τὴν ώραιότητα

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστέ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἔμαρτυρήθης, ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο, ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογία

Κάθισμα Ὅχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἰορδάνη ποταμέ, τὶ ἐθαμβήθης θεωρῶν. Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί, καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δύναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, Ὁρῶντες ἔφριξαν, ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα, τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιᾶσαι τὰ ὄντα.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ὅχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνια, τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἀμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὑπέκλινας τὴν παλάμη, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἐσωσας ἐκ πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διὸ σὲ ἵκετεύομεν. Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.

Ὦδη α' Ὅχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ἔηρὰς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.»

Ἄδαμ τὸν φθαρέντα ἀγαπλάττει, ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀϋλω, σάρκα ύλικὴν ἡμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἵς θελήσας ώμοιώθη ὃ ἦν μεῖνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος Κανὼν Ἰαμβικός, τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς διὰ Στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλῶν, θεοφεγγεῖ πυρσῶ,
Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν, ἀμπλακίην,
Φλέξας παμμεδέοντος ἐὺς Πάϊς. Ἡπιόων δέ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶν δὲ δίδωσι χάριν.

Ωδὴ α' Ἡχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
Ἡπειρον αὐθίς, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἴγυνπτίων,
Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
Τρώμη κραταιά, δεξιὰς τοῦ Δεσπότου».

Ὄρθρου φανέντος τοὶς βροτοὶς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥօὰς Ἰορδάνου
Ἀναξ ὑπέσχες, ἥλιου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπᾶσαι,
Τύπου τε παντός, ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν.

Ἀναρχε ῥείθροις, συνταφέντα σοὶ Λόγε,
Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τὴ πλάνη,
Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
Ὄπα κρατίστην. Οὗτος ἡγαπημένος,
Ίσος τὲ μοὶ Παίς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ισχὺν ὁ διδούς, τοὶς Βασιλεύσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται,
μιολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

Στειρεύουσα πρίν, ἡτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, δι' ὑδατος καὶ
Πνεύματος, νίοὶ γὰρ σοὶ γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες. Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Μεγάλη φωνή, ἐν τῇ ἐρήμῳ βιῷ Πρόδρομος. Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὄδούς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες. Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλὴν σου Κύριε.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Οσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελωδίαν,
Ω τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων».

Νέκρωσιν ό πρίν, ἐμφυτεύσας τὴ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοπεῖται, σαρκικὴ παρουσία.
Ὥρθρω φάναντι, προσβαλων τῷ Δεσπότῃ,
Φλὰν τὴν ἔαυτοῦ, δυσμενεστάτην κάραν.

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις.
Γεννᾷ τε αὐθις, γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἐργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης.
Ἴκται γὰρ αὐτήν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἡχος πλ. α'

Ὅτε τὴ Ἐπιφανεία σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔψυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἀλλὰ τῷ ὑψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστὲ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ δ' Ὁ Είρμος

«Ἄκιρκος Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βιοῦντος ἐν ἐρήμῳ ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονῶς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. Σὺ εἰς Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις».

Τυπτόμενον ἥλιον τὶς εἶδεν, ὁ Κῆρυξ βοῶ, τὸν ἔκλαμπρον τὴ φύσει, ἵνα σὲ ὑδασιν Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὕν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἐνθεον ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχῶν σοί, ώς γὰρ τῆς βάτου σὲ φωνήσαντα ἡσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις, ἐγω δὲ πῶς βλέψω σὲ τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχὴς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμῶμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι, εἴ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορόν μοὶ ἔσται, πυρὶ καπνίζομενον ὄρος, φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχή, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς, σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ιαμβικὸς Ὁ Είρμος

«Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὕμνῳν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γήρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
Ὕ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη».

Πεμφθεὶς ὁ Πατρὸς παμφαέστατος Λόγος,
Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,
Ἐκριζον ἥκεις, καὶ βροτῶν ἀμαρτίας,
Υἱας συνελκύσαι τε τὴ σὴ Βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινούς, ἐκ ριῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανῶς ὁ κῆρυξ ἐκβοᾶται τὴ κτίσει,
Οὗτος προῶν μου, δεύτερος τῷ
σαρκίω, Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέω σθένει,
Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἀμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,

Θηρὰ δρακόντων φωλεοὶς ἐπιτρέχων.
Ἄπλητα κύκλα καββαλῶν Θεὸς Λόγος,
Πτέρνη τε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνύς, ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

‘Ωδὴ ε’ Ὁ Εἱρμὸς

«Ἴησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα ἵκει, Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δέ, ώς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτεῖνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται».

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώνει δὲ τοὶς παροῦσι. Τὶς ἔδειξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὄργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε, παρὰν γάρ νύν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἐστηκως ώς εἰς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει, καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἄλωνα πανσόφως διῆστησι, τίνι ἀκαρπίαν φλέγων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον, ζωὴν χαριζόμενος.

‘Ιαμβικὸς Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
Ίὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωριμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν, οἵς Θεὸς Κατηλλάγη».

Ἀθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραὶς ἀφύκτοις, δὸν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἴστησιν ἀμφ' ὅμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νὺν ἐν πολυρρύτοισι δίναις ἐκπλύνων,
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.

Μέτ' εὐσεβείας προσδάμωμεν εὐτόνως,
Πηγαὶς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύσοντες ἔξ ἀκηράτου,
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

‘Ωδὴ ζ’ Ὁ Εἱρμὸς

«Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτός, ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοὶς λαοίς, καὶ προκαθαίρεσθε, ίδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος».

Γεννηθεὶς ἀρρεύστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρός, ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστός, οὐ τὸν ἴμαντα, τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον (διδάσκει ὁ Πρόδρομος), γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίω Χριστός, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν, ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

‘Ιαμβικὸς Ὁ Εἱρμὸς

«Ἔμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
Ἄχω Πατήρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναὶ φησιν, Οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,

Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία».

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αῦθις προῆλθε, τῆς παλιγγενεσίας,
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ἀνειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὄρῳ πρὸς Πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ
Λόγῳ, Ἐπελθόν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δῆμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότῃ.

Κοντάκιον Ἡχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον τὴ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνούντας σε. Ἡλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ο Οἶκος

Τὴ Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν, τὴ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαῖα, ὡς εἴπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός, τοὶς ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὥφθη αὐγή, ἐκ Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα, μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος πάσῃ τὴ οἰκουμένη ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἡλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοῖ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλφθῶμεν, σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἥλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συνάξαριον

Τὴ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾶ ὅρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι

- Σπάθαι τὸ πράξαν ὥδε τοὺς πολλοὺς φόνους,
- Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.
- Αββάδας ἀμφὶ τετάρτη καὶ δεκάτη κτάνε χαλκός.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων τριάκοντα τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ραϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Στίχοι

- Ως πρὶν Ραχὴλ τὰ τέκνα, νὺν τοὺς Ἀββάδας,
- Κλαίει Ραϊθῷ, συγκεκομένους σπάθαις.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχοι

- Ό Θεόδουλος ἀρεταὶς ὥφθη μέγας,
- Μιμούμενος μάλιστα πατρὸς τὸν βίον.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὄσιου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκου.

Στίχοι

- Τῷ Χηνολάκου τὴν Μονὴν δειμαμένω.
- Θείω Στεφάνω, λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ ἀγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι

- Αγνὴν ἄναγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
- Πάμφωτον αὐτὴ προύξενησαν οἰκίαν.

Ταὶς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Νέους εὐσεβεῖς, καμίνω πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις, ὅθεν ἐν φλογὶ δροσίζομενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ».

Ἅσπερ οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν, ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρω ὃν τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὄντασι, σωματοφόρος ἔστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτέ, καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται, διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός, θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὄντος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος, οἵς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄπαντες πιστοί, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεσιν ὁμούσιος, εἰς δὲ Θεός, ὃ καὶ ψάλλομεν. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ο τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας,
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὸν ἐξ ἀμαρτίας,
Ολην πλύνει δέ, τὴ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος».

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκστώσαν ἵστης, εἰς δρόσον μετηγμένην.
Ὑδωρ ὅθεν νὺν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Ἀπορραγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ίσθμῷ περᾶται λαός, Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἡπειγμένως νὺν ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄρρενστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρὸς σὲ πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
Ω τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
Νὺν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἀμαρτίαν,
Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ρείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πὺρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτίζομενον τὸν Κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀπόθου φόβον ἄπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν, ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ώς Χριστῷ μοὶ πρόσελθε, τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα, ἐμῷ προστάγματι εἴξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τημάτων ώς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει, χειραπτήσας ὅμως δέ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα. Ἀγίασόν με, σὺ γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι

Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις, ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τὸ Πνεῦμα συμπαρὴν τῷ ὁμοίῳ, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται.
Υἱὸς δὲ φωτός, οἱ πρὸν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νὺν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον,
Ἡ πρὸν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία».

Τριττοὶ θεουδεὶς ἐμπύρως δροσούμενοι,
Αἰγλήντα τριτταὶς παμφαῶς ἀγιστείαις,
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
Μίξει βροτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἄπασαν τὴν ὄλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γῆϊνος φύσις,
Ἐκπτώσεως νὺν οὐρανῶν ἐπηρμένη.
Ω γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ
Νάουσι ρείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὸν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

‘Ωδὴ θ' ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ Ψαλλόμενα ἐν τῇ ‘Ωδὴ ταύτῃ ‘Ηχος β’

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων. (*Δίς*)
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.
Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.
Προφήτα, δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χείρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.
Προφήτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων, πληρῶσαι καὶ γὰρ ἥλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἐτερα εἰς τὸν Ιαμβικὸν Κανόνα

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τὴ τοῦ Προδρόμου.
Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρείθροις, Ἰορδάνου.
Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἀμαρτίαν.
Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγαπημένος.
Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἥλθεν ἀγιᾶσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.
Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ο Εἰρμὸς

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἵλιγγιὰ δὲ νοὺς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σὲ Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἴδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν».

Δαυΐδ πάρεσο, Πνεύματι τοὶς φωτιζομένοις. Νὸν προσέλθετε, ἅδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε, οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδάμ ἐν πτώσει, καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθών, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Οἱ Ἡσαίας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει, τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου, οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε, ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστός, τοὶς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, Πιστοὶ καὶ σφραγῖδι, ὡς γὰρ ὅλεθρον ἔφυγον, φλιὰς Ἐβραῖοι πάλαι αἵμαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἔξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται, ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὄψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Ἴαμβικὸς Ὁ Εἰρμὸς

«Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου θαυμάτων!

Νύμφη πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη,

Δι' ἣς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὃς εὐεργέτη,

Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας».

Ίδμεν τὰ Μωσεῖ τὴν βάτω δεδειγμένα,

Δεῦρο ξένοις, θεσμοίσιν ἔξειργασμένα.

Ως γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,

Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην,

Ίορδάνου τε, ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,

Ἄναξ ἄναρχε, Πνεύματος κοινωνία,

Ῥοαὶς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους,

Ἴσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,

Νὸν εἰς ἄληκτον, ἔξαμείβεαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιά, καθεύδοντας ἐφώτισε, καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. Ἐκ τρίτου

Εἰς τὸν Αἴνους, ίστῳμεν Στίχους γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ὕχος α' Γερμανοῦ Πατριάρχου

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. (Δίς)

Ο αὐτὸς

Πῶς σὲ Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; δτὶ ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Ο αὐτὸς

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τὴν παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοί.

Ο αὐτὸς

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος, ἐνίησι τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται, ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον, διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἡ πρός Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται, θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοί.

Ο αὐτὸς

Ο περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια, καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοὺς ἄνωθεν μαρτυρεῖται

Πινευματος, Υιὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός, πρὸς ὃν βοήσωμεν, Ὁ ἐπιφανεῖς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Δοξα... Ἡχος πλ. β' Ἀνατολίου

Νάματα Ἰορδάνια περιεβάλου Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον, καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμή, ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ἡχος β' Ἀνατολίου

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἥλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἔξεστησαν, τὸ παράδοξον ὄρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἴδων ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

**Ἀντίφωνον Α'
Ἡχος β'**

Στίχ. α'. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἔγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπιστα.

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Τὶ σοὶ ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπιστα;

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δοξα... Καὶ νῦν...

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β'
Ἡχος β'**

Στίχ. α'. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοί, Ἄλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὄτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡ μέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Περιέσχον μοὶ ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὑροσὰν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Δοξα... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἄντιφωνον Γ'
῾Ηχος α'

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
῾Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὄνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

Εἰσοδικόν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν Ὄνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοί, Ἀλληλούϊα.

῾Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὄνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κοντάκιον ῾Ηχος δ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐπεφάνης σήμερον τὴ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνούντας σε. ῾Ηλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἄντι δὲ τοῦ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Αλληλούϊα.

Κοινωνικὸν

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πάσιν ἀνθρώποις. Αλληλούϊα.